සම්ප්‍රදායයේ දායාදය

மாபெரும் பாரம்பரியம்

THE HERITAGE OF TRADITION

ගල්කිස්සේ සාන්ත තෝමස් විද්‍යාලයේ
වාර්ෂික ත්‍යාග ප්‍රදානෝත්සවයේ දී
ජනාධිපති ශ්‍රීමත් රණසිංහ ප්‍රේමදාස මැතිතුමා
විසින් පවත්වන ලද කථාව

கல்கிசை புனித தோமஸ் கல்லூரியின் வருடாந்த பரிசளிப்பு விழாவின்போது அதிமேதகு ஜனாதிபதி ரணசிங்க பிரேமதாச அவர்கள் ஆற்றிய உரை

**ADDRESS OF
HIS EXCELLENCY RANASINGHE PREMADASA,
PRESIDENT, AT THE ANNUAL PRIZE GIVING OF
ST. THOMAS' COLLEGE, MT. LAVINIA
1990.11.12**

BKT.0132
26/08/2023

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

ගල්කිස්සේ සාන්ත තෝමස් විද්‍යාලයේ වාර්ෂික ත්‍යාග ප්‍රදානෝත්සවයේ දී ජනාධිපති ශ්‍රීමත් රණසිංහ ප්‍රේමදාස මැතිතුමා විසින් පවත්වන ලද කථාව
1990 නොවැම්බර් මස 12 වන දින

මෙය තමයි, මා සාන්ත තෝමස් විද්‍යාලයට පැමිණි පළමු වන අවස්ථාව. මේ අවස්ථාව ලැබීම ගැන මා ඉතා ම සන්තෝෂ වෙනවා. ශ්‍රී ලංකාවේ ඉතා ම පැරණි, ප්‍රමුඛ පෙළේ පෞද්ගලික අධ්‍යාපනික ආයතනයක් වන සාන්ත තෝමස් විද්‍යාලයේ ක්‍රියාකාරිත්වය වඩාත් හොඳින් තේරුම් ගන්නට මෙමෙ අවස්ථාව මට ප්‍රයෝජනවත් වෙනවා නිසැක යි. නොයෙක් අතින් ලබා තිබෙන විශිෂ්ටත්වය ගැන තමුන්නාන්සේලා ගේ කීර්තිය දිවයින පුරා පතළ යි.

තමුන්නාන්සේලා ගේ මේ විද්‍යාලය, චැප්මන් බිෂොප්තුමා විසින් වර්ෂ 1851 දී පිහිටවපු ආයතනයක්. සාන්ත තෝමස් විද්‍යාලය හදන්න වඩන්න විශිෂ්ට අධ්‍යාපනඥයන් දායක වී තිබෙනවා. එහි සේවය කළ, මිලර්, බක්, ස්ටෝන්, ද සේරම් වාගේ විද්‍යාලපතිවරුන් මුළු මහත් ගුරු වෘත්තියට ම ආදර්ශයක් හැටියට ක්‍රියා කළා. ආයතන දියුණු පවුණු කිරීමට මෙන් ම, ශිෂ්‍යයන් ගේ අභිවෘද්ධියට පූර්ණ වශයෙන්ම කැප වීම ඔවුන්ගෙන් මූර්තිමත් වුණා. මේවා, ශ්‍රේෂ්ඨ අධ්‍යාපනඥයන් තුළ දකින්නට ලැබෙන ගුණාංග. මෙ බඳු උසස් පුද්ගලයන් වෙන කවර දකටත් වඩා අද අපේ අධ්‍යාපනයට අවශ්‍ය වී තිබෙනවා.

යම් අධ්‍යාපන ආයතනයක් ඥානවන්ත නායකත්වයක මග පෙන්වීම ලබනවා නම්, එහි ඉගෙනුම ලබන අයට, ලොකු අවබෝධයක්, දැනුමක් ඇති වෙනවා. ශිෂ්‍යයන් ගේ චරිතය

2-

ගොඩනඟන්නත් ඒ නායකත්වය උපකාර වෙනවා. ඒ නිසයි, සාන්ත තෝමස් විද්‍යාලෙන් උසස් දක්ෂකමින් යුත් පුද්ගලයන් බිහි වුණේ. දශක 14 ක් තිස්සේ, මේ විද්‍යාලේ ඉගෙනුම ලැබූ පුද්ගලයන් අපේ රටේ ප්‍රගතියට විශාල වශයෙන් දායක වී තිබෙනවා. අපේ අග්‍රාමාත්‍යවරුන් සතර දෙනකු ම – ඩී. එස්. සේනානායක, ඩඩ්ලි සේනානායක, එස්. ඩබ්. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක, ආචාර්ය ඩබ්. දහනායක යන අපේ අග්‍රාමාත්‍යවරුන් සතර දෙනා ම – ඉගෙනගෙන තිබෙන්නේ මේ විද්‍යාලේ. තවත් පොදුජන සේවකයන් මේ විද්‍යාලින් බිහි වෙලා තිබෙනවා. ශ්‍රීමත් ජරුන්සිස් මොලමුරේ, ශ්‍රීමත් සෙනරත් ගුණවර්ධන, ශ්‍රීමත් ආතර් විජේවර්ධන, ඩී. ආර්. විජේවර්ධන, ශ්‍රීමත් පෝල් පීරිස්, දෙස්තර ලූෂියන් ද සිල්වා, එ මෙන් ම ශ්‍රේෂ්ඨ ක්‍රීඩාලෝලයකු වන ඩග්ලස් ද සේරම් සහ තවත් බොහෝ දෙනකු ඒ ගණයට වැටෙනවා. විද්‍යාලේ මේ දායාදය අදත් ජීවමාන යි. අද දවසේත්, රටේ පොදු කටයුතු ක්ෂේත්‍රයේ, රාජ්‍ය සේවයේ, උසස් වෘත්තිවල, ආරක්ෂක හමුදාවල සහ පොලීසියේ, වාණිජ ක්ෂේත්‍රයේ, ඒ වාගේ ම තවත් නොයෙක් අංශවල උසස් තැන්වල, සාන්ත තෝමස් විද්‍යාලින් බිහි වුණ පුද්ගලයන් සිටිනවා.

සම්ප්‍රදායයේ දායාදය

මෙය ඉදිරියට ගෙන යා යුතු ශ්‍රේෂ්ඨ සම්ප්‍රදායක්. එ මෙන් ම, අද සිටින සිසුන් ඉතා අගය කොට සලකමින් අඛණ්ඩ ව ම පවත්වාගත යුතු සම්ප්‍රදායක්. ඒ වගකීම ඉටුකරන ගමන් ම ඔවුන් සැලකිල්ලට ගත යුතු කරුණක් තිබෙනවා – මා සඳහන් කළ එම සාන්ත තෝමස් දායාදය ගොඩනැඟී තිබෙන්නේ එක්තරා වැදගත් ගුණාංග දෙකකින්. ඒ ගුණාංග දෙක තමයි, උගත්කම සහ ක්‍රියාශීලීකම. ඉගෙනීම, බුද්ධිය දියුණු කර ගැනීම මහා වියතුන්ට ම සීමා වුණු දෙයක් නො වෙයි. හැම දෙනා ම එක වගේ ඉහළ මට්ටමකට එන්න ඉගෙන නොගන්න පුළුවන්. නමුත්, හැම පුද්ගලයකුට ම තමාගේ බුද්ධිය, චින්තන ශක්තිය දියුණු කරගන්න පුළුවන්. නවීන ලෝකයේ ඉගෙනීම මුළු ජීවිත කාලයේ ම කරන දෙයක්. නමුත්, වඩාත් වැදගත් වෙන්නේ අප කුඩා කාලයේ දී අපේ අධ්‍යාපනයට වැටෙන පදනම බව කියන්න ඕනෑ. ඒ පදනම වැටෙන්නේ, අප ඉගෙන ගන්නා පාසලේ දී. සාන්ත තෝමස් විද්‍යාලේ සිසුන්ට තමන් ගේ අධ්‍යාපනික දියුණුව ඇති කරගන්න උසස් පහසුකම සපයා තිබෙනවා. මෙ බඳු පහසුකම ලැබී තිබෙන්නේ අපේ රටේ ඉතා ම ටික දෙනකුට පමණ යි. මේ වරප්‍රසාද අඛණ්ඩ ව ම

ලැබීම සහතික කරගන්න නම් තමුන්නාන්සේලා තමන් ගේ දියුණුවට ලැබී තිබෙන මෙම අවස්ථාවෙන් හියම ප්‍රයෝජනය ලබාගන්න ඕනෑ. ලැබී තිබෙන පහසුකම් සාධාරණ ව ප්‍රයෝජනයට ගැනීමත් ඒ වගේ ම වැදගත් වෙනවා.

සාන්ත තෝමස් විද්‍යාලයේ දයාදයේ අනික් අංශය තමයි, ක්‍රියාශීලී බව. අර්ථවත් දේ කිරීමට සහභාගි වීම, මේ විද්‍යාලයේ සම්ප්‍රදායයේ ලක්ෂණයක් හැටියට කවදත් පැවති තිබෙනවා. අපේ රට ගොඩනගන්න නම්, අපේ ජනතාවට වඩාත් හොඳ ජීවිතයක් ගත කරන්න අවස්ථාව ලබාදෙන්න නම්, පොදු ජන යහපත සඳහා කරන වැඩට දැනට වඩා එලදායී සහභාගිත්වයක් ඇති වෙන්න ඕනෑ. මේ හැඟීම අනිකුත් අය තුළත් ඇති කරන්න මහත්සි ගැනීමෙන් සාන්ත තෝමස් විද්‍යාලයේ ඉගෙනුම ලබන සිසුන්ට රටට ලොකු සේවයක් කරන්න පුළුවන්. පොදු වැඩට එලදායී ලෙස හවුල් වීම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ හරය හැටියට හඳුන්වන්න පුළුවන්. එම ගුණාංගය නොමැති ව මතුවදී ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පවත්වාගන්න පුළුවන් වෙන්නේ නැහැ. සමාජයේ යම් යම් කොටස්වලට, සමාජයෙන් ලබන්න පුළුවන් ප්‍රතිලාභ ලබාගන්නට ඉඩකඩ සලසා නොදීම නිසා ශ්‍රී ලංකාවට ගෙවන්න සිදු වුණු වන්දිය කොපමණ විශාලද යන්න තමුන්නාන්සේලා සියලු දෙනා ම දන්නවා. ඒ වාගේ විනාශයක් නවත් කවර දක වත් සිදු වන්න ඉඩ නො තැබිය යුතු යි. මේ සම්බන්ධයෙන් තමුන්නාන්සේලා, මෙන්න මේ ප්‍රශ්නය, තමුන්නාන්සේලා ගෙන් ම අහන්න ඕනෑ – පොදු යහපත සඳහා දරන ප්‍රයත්නයට සමාජයේ ඉහළින් ඉන්නා අය සහභාගි වන්නේ නැත්නම්, එ මෙන් ම, සමාජයේ පහළින් සිටින වරප්‍රසාද අඩු ජනතාව තුළ ක්‍රියාශීලීකම, උද්යෝගය ඇති කරන්න ඔවුන් ක්‍රියා කරන්නේ නැත්නම්, සමාජය තුළ ඔවුන් ගේ පැවැත්ම යුක්ති යුක්ත ය යි පෙන්වන්නේ කොහොම ද ? ඉදිරිකාලයේ දී ශ්‍රී ලංකාවේ ජීවත් වන අප ගේ නදබල සැලකිල්ලට භාජනය කරන්නට සිදු වෙන ප්‍රශ්නය එය යි. සාන්ත තෝමස් විද්‍යාලයේ ඉගෙනුම ලබන අය, විද්‍යාලයේ සම්ප්‍රදායයෙන් බලාපොරොත්තු වන ආකාරයට ක්‍රියාකරන්න ඕනෑ.

චරිත සංවර්ධනය

උගත්කමත්, ක්‍රියාශීලීකමත් තනි තනි කුසලතා හැටියට ගත්තත්, ඒවායේ වැදගත්කමක්, වටිනාකමක් තිබෙනවා. එහෙත් ඒවා

අත්වැල් බැඳගත් විට තමයි, ඒවාට අතිරේක වැදගත්කමක් ලැබෙන්නේ. මේ කාරණයේ දී තමා, සාන්ත තෝමස් විදුහල විශිෂ්ටත්වයක් ලබා තිබෙන්නේ. ශාන්ත තෝමස් විදුහලින් බිහි වෙච්ච හොඳ ම පුද්ගලයන් උගත්කමත්, ක්‍රියාශීලිකමත් උපයෝගී කරගෙන උසස් චරිතයක් ගොඩනගාගෙන තිබෙනවා. මෙයින් අප අදහස් කරන්නේ කුමක් ද ? උසස් සදාචාරයෙන්, ගුණ නුවනින් යුක්ත පුද්ගලයන් බවට පත් වීම – ඕනෑම විපත්තිදායක අවස්ථාවක දී සන්සුන් ව කල්පනා කළ හැකි පුද්ගලයන් බවට පත් වීම – ජයග්‍රහණය නිහතමානී ව භුක්ති විඳින්න පුළුවන් පුද්ගලයන් බවට පත් වීම – තමන් ජීවත් වන සමාජයේ සිටින අහිකුත් අය ගේ දුක සැප බැලීමට උනන්දු වන කාරුණික පුද්ගලයන් බවට පත් වීම – තමන් ලබන දේ ගැන කෘතඥතාපූර්වක වන, එ සේ ම දීමට නිර්ලෝභී වන පුද්ගලයන් බවට පත් වීම – පෞද්ගලික හිතවත්කම් ඉක්මවා සාධාරණ ව ක්‍රියාකරන පුද්ගලයන් බවට පත් වීම – අලසකම මැඩ උද්යෝගය වඩන, එ මෙන් ම, තමන් ගේ කාලය, ශ්‍රමය නිරර්ථක ව වැය නො කොට අප්‍රමාද ව ක්‍රියා කරන පුද්ගලයන් බවට පත් වීම – මෙන්න මේ වාගේ ගුණාංග දියුණු කර ගැනීමට තමයි, උසස් චරිතයක් ගොඩනගාගන්නවා කියන්නේ.

සියල්ලට ම වැඩිය, උසස් චරිතයෙන් යුත් පුද්ගලයා විනයෙන් යුක්ත යි. චරිතය ගොඩ නැඟීම හුදෙක් විනය ගොඩනගාගැනීම ය යි කියන්න පුළුවන්. විනය යන වචනයෙන් බොහෝ දෙනා විවිධ දේ අදහස් කරනවා. විනය පිළිබඳ අවශ්‍යතාවට මහජන අවධානය නදින් යොමු වන කාල සීමාවන් තිබෙනවා ; එ සේ නොවන කාලසීමාවනුත් තිබෙනවා. කොහොම වුණත්, ඉවසීමත්, අධිෂ්ඨානයත් විනයේ හරය හැටියට හඳුන්වන්න පුළුවන්. මේ ගුණාංග දෙක ප්‍රගුණ කරගන්නේ නැති ව, අපට නිදහස, දැහැමි, සෞභාග්‍යවත් රටක් ගොඩනගන්න බැහැ. සාන්ත තෝමස් විදුහලේ වර්තමාන ශිෂ්‍යයන්, තම පාසලේ පැරණි ශිෂ්‍යයන් හොඳකාර දැන සිටි දේ ඉගෙනගන්න වැයම් කරන්න ඕනෑ. අනතුරුදායක තත්ත්වයකට මුහුණු දෙන්න වුණා ම ඊට මුහුණ නො දී පැන දුවන්න එපා. අමාරුවට පත් ව සිටින අය හැරදමා යන්න එපා. ඔබට පෞද්ගලික ව යම් අන්තරාදායක තත්ත්වයකට මුහුණ දෙන්න සිදු වුණත්, ඔබට වඩා අවාසනාවන්ත තත්ත්වයේ සිටින අයට උපකාර කරන්න ඉදිරිපත් වෙන්න ඕනෑ. ඔබ නියම වශයෙන් ම සාන්ත තෝමස් විදුහලේ දයාදයෙන් පෝෂණය ලැබූ එහි නියම ශිෂ්‍යයකු ගේ

හැඟීම තිබෙන පුද්ගලයෙකු වත්තේ – චරිතයෙන් තියම සාත්ත තෝමස් විදුහල් ශිෂ්‍යයකු වත්තේ – එහෙම කළොත් පමණ යි. පෞරුෂත්වයත්, ගුණ සම්පන්න බවත් පිළිබඳ ව මේ පිරික්සුම්වලින් යමෙකු අසමත් වෙතොත්, ඔහු උසස් පුරවැසියකු හැටියට සලකන්නට පුළුවන් වෙන්නේ නැහැ.

චරිතය ගොඩනැගෙන්නේ පාඩම් පොත්වලින් නොවන බව අප මතක තබාගන්න ඕනැ. විභාග සමත් වීමෙන් උසස් චරිතයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. උසස් පුද්ගලයන් ගෙන් ලැබෙන උදාහරණය, ධෛර්යය හා ප්‍රබෝධය තමයි, චරිතය ගොඩනැගීමට උපකාර වන නොලියැවුණු පාඩම්. මේ නිසයි ගුරුවරුන්ටත් දෙමාපියන්ටත් බැරෑරුම් වගකීමක් පැවරී තිබෙන්නේ. තමන් ගේ ශිෂ්‍යයන්ට උදාහරණයක් දෙන ආකාරයට කටයුතු කිරීම තමන් ගේ යුතුකමක් බව ගුරුවරුන් තේරුම් ගන්න ඕනැ. ඔවුන් ගේ පෞද්ගලික විනය, ක්‍රමවත් බව, වැඩ කිරීමේ පුරුදු ඔවුන් ගේ ශිෂ්‍යයන් ගේ හැසිරීම තුළින් පිළිඹිඹු වනවා නිසැක යි. ශිෂ්‍යයන් ගේ බුද්ධිය මෙන් ම හොඳ හැඟීම් පුබුදු කරන්න ගුරුවරුන්ට හැකි විය යුතු යි. මේ කටයුත්ත හොඳ හැටි ඉටු කරන්න නම්, එය කරන්න හැකියාව තිබෙන හොඳ ගුරුවරයා මොන ස්වභාවයේ අයෙක් ද යන්න ගැන ගුරුවරුන් මනා ව තේරුම් ගන්න ඕනැ. හොඳ ම ගුරුවරයා හැම විට ම පරීක්ෂාකාරී ව දැනුම එක් රැස් කරගන්නවා ; මනුෂ්‍ය ස්වභාවය ගැන අධ්‍යයනය කරනවා ; සමාජ පරිසරය අධ්‍යයනය කරනවා. ඉගැන්වීම බණ කීමක් නො වෙයි. එය ඇත්ත වශයෙන් ම දරුවාට හරි මඟ පෙන්වා, ඔහුට මිත්‍රත්වය දක්වා ඔහු ගේ සංවර්ධනය ඇති කිරීමක්.

අධ්‍යාපනය ලබාගන්නේ පාසලෙන් ම පමණක් නො වෙයි. දෙමව්පියන් දරුවන්ට අනියමින් උගන්වන ගුරුවරුන්. ගෙදරදොරේ වාතාවරණය දරුවා ගේ මුළු ජීවිතකාලයට ම බලපාන සාධකයක් වෙනවා. අද සමාජයේ ළමුන් හද වඩාගැනීම පියා ගේත් මව ගේත් හවුල් කටයුත්තක්. අපේ පාරම්පරික සංස්කෘතිය අනුව, පියවරුන් කැමති යි තමන්ගේ දරුවන් තමන් ගේ ම ප්‍රතිරූප වෙනවා දකින්න. මව්වරුන් බොහෝ විට එහෙම යි. නිෂ්පාදනය හවුල් ප්‍රයත්නයක් බව අපේ දෙමාපියන් සමහර විට අමතක කරනවා. එක් කෙනකු නිෂ්පාදනය කරන්න දෙදෙනෙකු අවශ්‍ය ම යි. ඉපැදෙන දරුවන් හදවඩා ගැනීමත්, දරුවන් උපදවාගැනීම වගේම සහයෝගයෙන් කරන

3-

කටයුත්තක් වෙන්න ඕනෑ! මවත් පියාත් අතර වගකීම් බෙදාහදා ගැනීම නියම වශයෙන් ම සමබර අන්දමට, පැසුණු බුද්ධියෙන් යුතු ව කළොත් තමයි අපේ තරුණ තරුණියන් ගේ කුසලතා ත්, ගුණ නුවණත් වැඩියෙන් ම ප්‍රකට වෙන්න සලස්වන්න හැකි වෙන්නේ.

දස්කම් හඳුනාගැනීම හා ආකල්ප වර්ධනය

විද්‍යා ශාස්ත්‍ර ඉගෙනීම ම අධ්‍යාපනය නොවන බව නවීන අධ්‍යාපනය ගැන විමසා බැලීමෙන් පෙනී යනවා. යම් වෘත්තියක්, ශිල්පයක්, කර්මාන්තයක් ඉගෙනීමත් ඉතා ම වැදගත්. ශාස්ත්‍රීය අධ්‍යාපනයට වැඩියෙන් සිත යෙදෙව්වාට කාට වත් වරදක් වන්නේ නැහැ. නමුත් ශාස්ත්‍රීය අධ්‍යාපනයේ යෙදීම නිසා වෘත්තිය දස්කම් ලබාගැනීම අපි අතපසු විය යුතු නැහැ. යම් ශිෂ්‍යයකුට, නැත්නම් ශිෂ්‍යාවකට, පාසල් හැර ගියාට පසු යම් ශිල්පයක, කර්මාන්තයක යෙදී ජීවිකාවෘත්තිය කරගන්න පුළුවන් වෙන්න ඕනෑ. යමෙකුට මෙසේ කිරීම අත්‍යවශ්‍ය නොවෙන්න පුළුවන්. නමුත් වැදගත් හේතු තුනක් නිසා ඒ වාගේ පුහුණුවක් ලැබීම අවශ්‍යයි. පළමු ව, එය ආදායමක් ලබාගන්න පුළුවන් මාර්ගයක් වෙනවා. දෙවනු ව, ශ්‍රී ලංකාවේ සිටින අතිවිශාල ජනකායක ගේ ජීවිතවලත් අපේක්ෂාවලත් ස්වාභාවය ගැන දැනුමක් ලබාගන්න එය අපේ තරුණ තරුණියන්ට උපකාර වෙනවා. තුන් වනුව, ශිල්පීන්, කර්මාන්තකරුවන්, සේවකයන් සමඟ කටයුතු කරන්න අවශ්‍ය වන දැනුම එයින් ලැබෙනවා.

සියලු ම ශිෂ්‍යයන්ගේ විශේෂ ලැදිකම්, ආකල්ප එක හා සමාන වෙන්නේ නැහැ. ඔවුන් ගේ කුසලතා විවිධයි. රුචිඅරුචිකම් විවිධ යි. හොඳ ගුරුවරුන් තම ශිෂ්‍යයන් ගේ ලැදිකම්, දස්කම් හඳුනාගෙන ඔවුන් තුළ එළඳයි ආකල්ප වර්ධනය කරනවා. මෙ කටයුත්තේ දී ඔවුන් අධ්‍යාපනය පිළිබඳ ස්වර්ණමය නියමයට, ඒ කියන්නේ "යම් විෂයයකට යම් ශිෂ්‍යයකු තුළ ස්වභාවික ලැදිකමක් තිබෙනම්, ඔහු එම විෂය වඩාත්ම හොඳින් ඉගෙන ගනී". කියන සත්‍යයට ගරු කරන්න ඕනෑ. අපේ සමාජයේ ආකල්ප රැසකට නිදහසේ වර්ධනය වෙන්න ඉඩකඩ ලබාදෙන්නට ප්‍රමාණවත් වන විවිධත්වයක් තිබෙනවා. අපේ ආකල්පවලින් ඒ හිතකර විවිධත්වයට ධෛර්ය දීමක් සිදු වෙන්න ඕනෑ. පාසලට හෝ සමාජයට – විශේෂයෙන් ම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී දේශපාලන හා ආර්ථික ක්‍රමයක් යටතේ – දැඩි ඒකාකාරකමක් ඇතිකරන්න බැහැ.

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

එහෙම වුණත්, අපේ රටේ පවතින මේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රමය නිසා ම තමුන්නාන්සේලාට එක්තරා අනතුරු ඇඟවීමක් කරන්න මට සිදු වෙනවා – අධ්‍යාපනයෙන්, විශේෂයෙන් ම, පෞද්ගලික පාසල්වල දෙන අධ්‍යාපනයෙන් සිදු වෙනවා යැ යි කියන අන්දමට සමාජයේ වරප්‍රසාද සහිත ඉහළ සමාජ පන්තියක් ඇති වෙන්න ධෛර්යය දීමක් සිදු නො විය යුතු යි. අපේ පොදු ජනතාව වරප්‍රසාද ලබා ජීවත් වන අය ගේ අහංකාරය ඉවසූ යුගය දැන් අවසාන යි. විශිෂ්ටත්වය, අහංකාරකමට දෙරටුවක් නො වෙයි. මෙය තමුන්නාන්සේලා සියලු දෙනාත්, අපේ සමාජයේ බොහෝ දෙනකුට වඩා සුවපහසුවෙන් ජීවත්වන සියලු දෙනාත් අවබෝධ කරගත යුතු සත්‍යයක්. අනාගතය කිසි සේත් අතීතයට සමාන වෙන්න බැහැ ; සමාන වෙන්නෙත් නැහැ. අද දිළිඳුකමේ නිමග්න ව සිටින ජසා විශාල සංඛ්‍යාව ගේ ජීවිත ඒ සැටි ම පවතිනවා නම්, වරප්‍රසාද ලබා සිටින සුළු සංඛ්‍යාවට ඒ ආකාරයට ජීවත් වෙන්න පුළුවන් වෙන්නේ නැහැ.

අපේ සංස්කෘතියත්, සම්ප්‍රදායනුත් අගය කිරීමක් නැති ව අපේ අධ්‍යාපනය සම්පූර්ණ වෙන්නේ නැහැ. අපේ සංස්කෘතියේ එක අංගයක් තමයි විවිධත්වය. ශ්‍රී ලංකාවේ හැම විට ම, විවිධ ජනවාර්ගික කොටස් එකට ජීවත් වෙලා තිබෙනවා ; විවිධ ආගම්, සමාජ සම්ප්‍රදායන් එකට පැවතී තිබෙනවා. රටක් හැටියට අපේ ඒකීය බවත් අඛණ්ඩත්වයත් ඒකාකාරිකම උඩ රඳපවතින්නේ නැහැ. ශ්‍රී ලංකාවේ අතීතය වත් අනාගතය වත් කිසියම් එක් කොටසකට පමණක් අයත් වන්නේ නැහැ. සිංහල, ද්‍රවිඩ, මුස්ලිම්, බර්ගර් කියන මේ හැම ජනවාර්ගික කොටසකට ම අපේ සමාජයේ හිමි ව තිබෙන්නේ සමාන තත්ත්වයක්. බුද්ධාගම, හින්දු ආගම, ඉස්ලාම් ආගම, ක්‍රිස්තියානි ආගම යන මේවා සියල්ලම ශ්‍රී ලංකාවේ තිබෙන ශ්‍රේෂ්ට ආගම්. නිදහස් එක්සත් ශ්‍රී ලංකාවක් ගොඩ නගන්න කැප වී සිටින සෑම රජයක් ම මේ සංකල්පවලට කැප වෙන්න ඕනෑ. අදත් හෙටත් ඇතිවන සියලු ම රජයන් මේ විවිධත්වය ආරක්ෂා කරන්න ඕනෑ. අපට සමගියෙන් සමාදානයෙන් ජීවත් වන්න ඉගෙනගන්න බැරිනම්, අපේ මාතෘභූමියේ අප ගත කරන ජීවිතයේ තිබෙන වටිනාකම කිමෙක් ද ?

අනුන්ට උපකාරවත් වීමේ, අනුන් කෙරේ සහනශීලී වීමේ, ඉවසිලිමත් වීමේ, ආකල්පවලට පක්ෂපාතිත්වය දැක්වීම

සම්බන්ධයෙන් සාන්ත තෝමස් විද්‍යාලයට ආඩම්බර වෙන්න පුළුවන්. තමුන්නාන්සේලා තව දුරටත් ඒ ආකල්ප ආරක්ෂා කරගන්නවා ඇතැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. සාන්ත තෝමස් විදුහලේ ඉගෙනගෙන එයින් පිටව යන සෑම ශිෂ්‍යයකු ම මේ පංක්තිවිධය සමාජයට ගෙන යනු ඇත කියා මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. එය මේ රටේ සුපතළ සාන්ත තෝමස් ගුණකදම්බයේ කොටසක් බව කිව යුතු යි.

අද අප රැස් වෙලා ඉන්නේ නොයෙක් අතින් ප්‍රීතිමත් අවස්ථාවක. ත්‍යාගප්‍රදානෝත්සවයක් කියන්නේ, ජයග්‍රාහකයන්ට ප්‍රශංසා කරලා ඔවුන් ගේ ජය ගැන ඔවුන්ට ප්‍රීතිඝෝෂා කරන අවස්ථාවක්. ඔවුන් ගේ ජය අපේ ජය හැටියට සලකා අප ඒ ගැන ප්‍රීති වෙනවා. එහෙම කරන ගමන් ම, මේ වාගේ ජය නොලැබූ අය ගැනත් අප කල්පනා කරන්න ඕනැ. ඔවුන්ට අපේ සුබපැතුම් පළ කරන්න ඕනැ. තරගයට සහභාගී වෙලා පැරදුණු මේ අය නොවන්නට ජයග්‍රාහකයන් ඇති වෙන්න බැහැ නේද ? ජීවිතය කියන මහා ධාවන තරගයේ දී වැදගත් වන්නේ ජයග්‍රහණය පමණක් නො වෙයි ; තරග වදින හැඟීමත් අපේක්ෂාවත් වැදගත් වෙනවා.

මා, මගේ කථාව පටන් ගත්තේ සාන්ත තෝමස් විදුහලට මේ මගේ පළමු වන ගමන බව සඳහන් කරමින්. තමුන්නාන්සේලා ගේ විදුහලට තවත් බොහෝ වාර ගණනක් පැමිණෙන්න මට අවස්ථාව ලැබේ ය යි කියා මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. මහජන කටයුතුවල යෙදී සිටින අපට තරුණ අය ගේ ප්‍රයත්න ජයග්‍රහණ ගැන දැනගන්න ලැබෙන්නේ මේ වාගේ අවස්ථාවල දී. මේ අවස්ථාව දීම ගැන මා තමුන්නාන්සේලාට ස්තුති කරනවා.

கல்கிசை புனித தோமஸ் கல்லூரியின் வருடாந்த பரிசளிப்பு விழாவின்போது அதிமேதகு ஜனாதிபதி ரணசிங்க பிரேமதாச அவர்கள் நிகழ்த்திய உரை

1990.11.12

புனித தோமஸ் கல்லூரிக்கு நான் செய்த முதலாவது விஜயம் இதுவாகும். இந்த அரிய சந்தர்ப்பத்தை நான் பெரிதும் வரவேற்கின்றேன். இலங்கையின் மிகப் பழைய, முதன்மையான கல்வி நிறுவனமொன்றின் செயற்பாடுகளைப் பற்றி அறியும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்துள்ளது. உங்கள் கல்லூரியின் மாட்சியும், புகழும் இந்நாட்டில் எல்லாப் பகுதிகளிலும் பரந்துள்ளன.

உங்கள் கல்லூரி 1851 இல் செப்மன் மேற்றிராணியாரால் நிறுவப்பட்டது. கல்வித்துறையில் சிறந்து விளங்கிய சான்றோரால் உங்கள் கல்லூரி கட்டி வளர்க்கப்பட்டுள்ளது. உங்கள் கல்லூரியின் அதிபராக விளங்கிய மில்லர், ஸ்டோன், த சேரம் ஆகியோரும் ஏனைய அதிபர்களும் எல்லா நாடுகளிலும் உள்ள சிறந்த ஆசிரியர்களுக்கு வழிகாட்டிகளாகத் திகழ்ந்தவர்களாவர். நிறுவனங்களைக் கட்டி யெழுப்பும் திறமையிலும், மாணவர்களது நலனைப் பேணுவதிலும் அவர்கள் ஈடிணையற்றவர்கள். இப் பண்புகள் சிறந்த கல்விமான்களின் அணிகலன்களாகும். வேறெந்தக் காலத்திலும் நிலவியதைவிட இக் காலத்தில் அத்தகைய கல்விமான்களின் பணி எமக்குத் தேவையாகும்.

அறிவுசான்ற தலைமைத்துவத்துக்குக் கல்விப் புலமையினை வழங்கும் வல்லமை உண்டு. குணநல வளர்ச்சிக்கும் தலைமைத்துவம்

துணைபுரிகின்றது. எனவேதான் புனித தோமஸ் கல்லூரியில் படித்தவர்கள் அதிதிறமை வாய்ந்தவர்களாகத் திகழுகின்றனர். எமது நாட்டின் முன்னேற்றத்துக்காக பதினான்கு தசாப்தங்களில் தோமஸ் கல்லூரி மாணவர்கள் மாபெரும் சேவையாற்றி வந்துள்ளனர். எமது நாட்டின் பிரதம அமைச்சர்கள் நால்வர் இக் கல்லூரியில் படித்தவர்கள் ஆவர். டீ. எஸ். சேனாநாயக்கா, டட்லி சேனாநாயக்கா, எஸ். டபிள்யு. ஆர். டீ. பண்டாரநாயக்கா, கலாநிதி விஜயானந்த தகநாயக்கா ஆகியோர் அப்பிரதமர்கள் ஆவர். உங்கள் கல்லூரியின் பிரான்ஸிஸ் மொலமுறே, சேர். செனரத் குணவர்த்தன, சேர் ஆதர் விஜயவர்த்தன, டீ. ஆர். விஜேவர்த்தனா, சேர் போல் பீரிஸ், டாக்டர் லுசியன் த சில்வா ஆகியோரும் விளையாட்டுத்துறை பெருவீரரான டக்லஸ் த சேரம் ஆகியோரும் ஏனைய பலரும் சிறந்து விளங்குவார்கள். இக்கல்லூரியின் அச்சீரிய வாரிசுமுறை இன்றும் இடையறாது தொடர்ந்து வருகின்றது. இக்கல்லூரியில் படித்தவர்கள் இன்று பிரபல அரசியல்வாதிகளாகவும், அரச உத்தியோகத்தர்களாகவும், உயர் தொழிலர்களாகவும், சீருடை அணிந்த சேவையினராகவும் வர்த்தக முகாமையாளர்களாகவும், ஏனைய துறைகளைச் சேர்ந்த பெரியோராகவும் திகழ்ந்து வருகின்றனர்.

இது பேணப்படவேண்டிய மாபெரும் பாரம்பரியமாகும். இது இக்காலத்து மாணவர்களால் ஆதரித்துப் பராமரிக்கப்படவேண்டிய மரபாகும். நீங்கள் இப்பணியினை மேற்கொள்ளுமிடத்து, இம் மரபுவழிச் சொத்தானது இணை பிரிக்கமுடியாத இரண்டு செல்வங்களைக் கொண்டு அமைந்துள்ளதென்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும். படிப்பறிவும் வினைத்திட்பமுமே அவ்விரண்டு செல்வங்களாகும். படிப்பறிவு அல்லது அறிவினை வளர்த்துக் கொள்ளுதல் படித்தவர்களுக்கு மட்டும் உரித்துடையதொன்றல்ல. யாவரும் தமது மனதினைப் பக்குவப்படுத்திக் கொள்ள முடியும். இன்றைய உலகத்தில், படிப்பறிவினை ஆயுள்கால முழுவதிலும் தொடர்ந்து பெற்றுக் கொள்ளல் வேண்டும். ஆயினும் அந்தப் படிப்பறிவுக்குப் போடப்படும் அத்திவாரங்கள் உறுதியானவைகளாக இருத்தல் வேண்டும். அந்த அத்திவாரங்கள் உங்கள் பள்ளிக்கூடப் பருவத்தில் தான் இடப்படுகின்றன. புனித தோமஸ் கல்லூரி மாணவர்களுக்கு அவர்தம் அபிவிருத்தியினை வேகப்படுத்திக் கொள்ளத் துணைபுரியும் சிறந்த வசதிகள் இருக்கின்றன. இத்தகைய வசதிகள் எமது நாட்டிலுள்ள வெகுசிலருக்கு மட்டுமே கிடைப்பனவாகும். இந்தச் சிறப்பு உரிமைகளை

நீங்கள் தொடர்ந்து அனுபவிக்க வேண்டுமாயின் இந்த வாய்ப்புக்களை நீங்கள் நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்ளல் வேண்டும். அதே போன்று இந்த வாய்ப்புக்களை நீதியாகவும் சமமாகவும் நீங்கள் பயன்படுத்திக் கொள்வதும் அவசியமாகும்.

தோமியர் பாரம்பரியத்தின் இரண்டாவது அமிசம் வினைத் திட்பமாகும். நற்பணிகளில் எப்பொழுதும் பங்கேற்றுதல் தோமியர்களின் இயல்புக்கூறாக இருந்து வருகிறது. நமது நாட்டைக் கட்டி எழுப்புவதற்கும், நமது நாட்டு மக்களுக்குச் சிறந்த வாழ்க்கை வசதிகளை ஏற்பாடு செய்து கொடுப்பதற்கும் நாங்கள் சிறந்த, ஆக்கபூர்வமான பணிகளில் பங்கு ஏற்றல் வேண்டும். இந்த ஆன்மீகச் சக்தியை ஏனையோரிடத்திலும் வளரச் செய்வதன் மூலம் தோமியர் களால் மகத்தான சேவையினை ஆற்றமுடியும். பொதுமக்களுடன் இணைந்து செயற்படுதல் சனநாயகத்துக்கு இன்றியமையாதது. அத்தகைய ஒருங்கிணைப்பு அற்றுப்போனால் சனநாயகம் அழிந்து விடுமென்பது திண்ணம். எமது சகோதர மக்கள் சிலருக்குச் சமுதாய நன்மைகளை அனுபவிக்கும் உரிமை மறுக்கப்பட்டதன் விளைவாக இலங்கை நாட்டுக்கு ஏற்பட்டுள்ள பாதிப்பு பற்றி உங்கள் அனைவருக்கும் தெரியும். இந்நிலை எந்தக் காலத்திலும் மீண்டும் ஏற்படாதிருத்தல் வேண்டும். இது சம்பந்தமாக நீங்கள் உங்களை இவ்வாறு கேட்டுக்கொள்ளுங்கள் : சமூகத்திலுள்ள உயர்குழாத்தினர் சகோதர மக்களுக்கு நட்பாதரவினைக் காட்டாதவர்களாய், சிறப்புரிமை களற்றவர்களிடத்தில் வினைத்திட்பம் மிக்க உந்துச் சக்தியை ஏற்படுத்தாதவர்களாய், வாளாவிருப்பார்களாயின் அவர்களது வாழ்வின் பயன் யாது ? வருங்காலத்தில் இலங்கை நாட்டவர்களால் புறக்கணிக்கப் பட முடியாத அறைகூவலாக இது இருக்கும். தோமியர்கள் அனைவரும் இந்த அறைகூவலை ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

படிப்பறிவும், வினைத்திட்பமும் தனித்தனியாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சிறப்புக்கூறுகள் என்பது உண்மையாகும். ஆனால், இவ்விரண்டும் சிறப்புற இணைந்து இருப்பின் அவற்றின் மதிப்பு மேலும் அதிகரிக்கும். இவ்விரண்டு சிறப்பியல்புகளின் மதிப்பு ஒருவர் குணநலம் மிகுந்தவராகத் திகழும்போது மேலும் சிறப்படைகின்றது. இதனால்தான் புனித தோமஸ் கல்லூரி சிறந்து விளங்குகின்றதெனலாம். சான்றோர்களாக விளங்கும் தோமியர்கள் அனைவரும் படிப்பறிவினையும், வினைத்திட்பத்தினையும்

ஒருங்கே அமையப்பெற்றவர்களாய் பண்புநலம் மிக்க நிலையிலிருந்தனர். வேறுவிதமாகக் கூறின், அவர்கள் ஒழுக்கம் வழுவாத வர்களாகவும், இன்னல் வரும்போது மனச்சஞ்சலமடையாதவர்களாகவும், வெற்றியில் பெருமிதமடையாதவர்களாவும் வாழ்ந்தவர்கள் ஆவர். மேலும் அவர்கள் நாங்கள் வாழுகின்ற சமுதாயத்தை மதிப்பவர்களாகவும், பிறருக்குக் கொடுப்பதற்குப் பொருள் சேகரிப்பவர்களாகவும், இன்முகத்துடன் விருந்தினர்களை ஓம்புபவர்களாகவும் வாழும் இயல்பு கொண்டவர்கள் ஆவர். அவர்கள் உறவுமுறை நோக்காத நீதிவழுவாமை உடையவர் களாகவும், சோர்வடையாத உற்சாகமுடையவர்களாகவும், தளராத ஊக்கமுடையவர்களாகவும் இருந்தனர்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, அது ஒழுக்கமுடைமையாகும். குணநலங்களைப் பேணுவது ஒழுக்கம் பேணுவதற்கு சமமாகும். ஒழுக்கம் என்னும் சொல்லுக்குப் பலர் பலவிதமாகப் பொருள்கூறி வருகின்றனர். ஒழுக்கத்தின் முக்கியத்துவம் வலியுறுத்தப்படும் காலங்கள் உண்டு. அதனை வலியுறுத்தப்படாத காலங்களும் உண்டு. எவ்வாறாயினும் ஒழுக்கத்தின் அடிவேர்களான கட்டுப்பாடும், மனவுறுதியும் இல்லாமல் நீதியான, சுபீட்சமான சுதந்திர நாட்டைக் கட்டி எழுப்ப முடியாது. புனித தோமஸ் கல்லூரியின் பழைய மாணவர்கள் கற்றுத் தேர்ந்தவற்றை இக் கல்லூரியின் இன்றைய மாணவர்களும் நன்கு படித்தறிதல் வேண்டும். அபாயத்தைக் கண்டு புறங்காட்டாதீர்கள். தமக்கு இடர்வரினும் ஏழை எளியவர்களுக்கு உதவி செய்யுங்கள். அங்ஙனம் செய்தால்தான் நீங்கள் உண்மையான தோமியன் ஒருவரது ஆன்மீகச் சக்தியைப் பெறுவீர்கள். உண்மையான தோமியன் ஒருவரது பண்பினைப் பெறுவீர்கள். இந்த ஆளுமைச் சோதனைகளிலும் ஒழுக்கச் சோதனைகளிலும் சித்தி எய்தத்தவறுவீர்களாயின் மதிப்புக்குரிய பிரஜை என்ற தகுதியை நீங்கள் பெறமாட்டீர்கள்.

பண்பான நடத்தை, பாடநூல்களாலோ சோதனைகளில் சித்தியடைவதனாலோ பெறக்கூடியதொன்றல்ல. முன்மாதிரிகளும் அகத்தூண்டுதல்களும் பண்பான நடத்தையைக் கற்பிக்கும் எழுதாத ஆவணங்களாகும். எனவே தான், ஆசிரியர்களும் பெற்றோர்களும் மிகுந்த பொறுப்புணர்ச்சியுடன் செயலாற்ற வேண்டும். தமது மாணவர்கள் முன்னிலையில் நிதர்ஷனப் புருஷர்களாக விளங்க வேண்டுமென்பதை ஆசிரியர்கள் உணரவேண்டும். ஆசிரியர்களது விநயம், ஒழுங்கு, வேலைப் பழக்கங்கள் என்பன அவர்தம் மாணவர்களின் நடத்தையிலும் பிரதிபலிக்கும். அவை புத்தியினையும்,

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

நற்பண்புகளையும் வளர்க்கக் கூடியனவாக இருத்தல் வேண்டும். இப் பணியினைச் சரிவரச் செய்வதற்கு, சிறந்த ஆசிரியன் அறிவுப்புலமை, மனித சுபாவம், சமூக சூழல் என்பவற்றை சதா ஆராய்ந்து அனுபவ அறிவினை வளர்த்துக் கொள்பவனாக இருத்தல் வேண்டுமென்பதை நமது ஆசிரியர்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். கற்பித்தல் என்றால் உபதேசித்தல் அல்ல. ஒவ்வொரு மாணவருக்கும் வழிகாட்டுதல், நட்பாதரவு காட்டுதல், ஆன்மீக வளர்ச்சிக்குத் துணைபுரிதல் ஆகியனதான் கற்பித்தல் எனப்படும்.

கல்வியானது பள்ளிக்கூடங்களுக்கு மட்டும் உரித்தான பணியன்று. பெற்றோர்களும் சிறுவர்களுக்கு முறைசாராத ஆசிரியர்களாகக் கல்வி புகட்டி வருகின்றார்கள். சிறுவர்களது வாழ்நாள் முழுவதினையும் ஆளும் வல்லமை வீட்டுச் சூழலுக்கு உண்டு. குழந்தை வளர்ப்புக்குத் தாயினதும் தந்தையினதும் கூட்டு முயற்சி, இன்றியமையாத சமுதாயச் சூழல் இன்று உருவாகியுள்ளது. தமது பிள்ளைகள் தம்மைப் பின்பற்றுபவர்களாக இருக்கவேண்டுமென நம்நாட்டுத் தந்தையர்கள் எண்ணுகின்றார்கள். தாய்மார்களும் அங்ஙனமே நினைக்கின்றார்கள். ஆனால் எமது பெற்றோர்கள் மக்கட்பேறு ஒரு கூட்டு முயற்சி யென்பதை மறந்துவிடுகின்றனர். ஒரு சீவனைப் படைப்பதற்கு இரண்டு சீவன்கள் தேவைப்படுகின்றன. பிள்ளைகளைப் பெறுவதைப் போன்று பிள்ளைகளை வளர்ப்பதும் ஒரு கூட்டுமுயற்சியாகும். பெற்றோர்கள் தமது பொறுப்புக்களை சரிசமமாகப் பகிர்ந்துகொள்ளும் போதுதான் எமது இளைஞர்களும் நல்ல நிலைக்கு வருவார்கள்.

நவீன கல்விமுறையினை உற்றுநோக்குமிடத்து நூற்கல்வி மாத்திரம் போதாதென்பது புலனாகும். வாழ்க்கைத்தொழில் பயிற்சியும் கைவினை பயிற்சியும் இன்றியமையாதவைகளாகும். கல்விக்கழக அறிவுக்குச் சிறப்பிடம் வழங்குவதனால் எவருக்கும் தீங்கு ஏற்படாது. ஆனால், அச்சிறப்புக் கல்வியின் விளைவாக வாழ்க்கைத் தொழில் பயிற்சிக்குப் பாதிப்பு ஏற்படக்கூடாது. மாணவர் ஒருவர் பாடசாலையை விட்டகன்ற விடத்து வாழ்க்கைத்தொழில் மூலம் சீவனம் பண்ணக்கூடிய பயிற்சி அவருக்கு இருப்பது அவசியமாகும். அவர்களில் சிலருக்கு அங்ஙனம் வேலைசெய்யும் அவசியம் இல்லாது இருக்கலாம். ஆயினும், அத்தகைய பயிற்சியினைப் பெற எம்மைத்தூண்டும் மூன்று காரணங்கள் உள்ளன. முதலாவதாக, அப்பயிற்சி வருமானவளவாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்துகின்றது. இரண்டாவதாக, இலங்கையில் வாழுகின்ற ஏராளமான பொதுமக்களது வாழ்க்கை முறைகளையும் ஆசாபாசங்களையும் அறிந்துகொள்ளும்

வாய்ப்பு எமது இளைஞர்களுக்கு ஏற்படுகின்றது. மூன்றாவதாக, கைப்பணியாளர்களோடும் கைவினைஞர்களோடும் ஏனைய தொழிலாளர்களோடும் வேலை செய்யக்கூடிய அனுபவம் இளைஞர்களுக்குக் கிடைக்கின்றது.

மாணவர்களது கற்றுக்கொள்ளும் ஆர்வமும் மனப்பான்மைகளும் ஒரேவிதமாக அமைவதில்லை. அவர்களின் திறமைகள் வித்தியாசப் படுவனவாகும். அவர்களது அக்கறைகளும் வித்தியாசப்படுவனவாகும். அறிவுக் கூர்மையுள்ள ஆசிரியர்கள் மாணவர்களது ஆக்கபூர்வமான ஆர்வங்களையும் இயல்பான திறைமைகளையும் கண்டறிவார்கள். இதனைச் செய்யும்போது " மாணவர்கள் தம்மை வெகுவாகக் கவர்ந்துள்ள துறைகளுடன் தொடர்புகொண்ட பாடங்களைத் திறமையாகப் படிப்பார்கள் " என்ற கல்விக் கோட்பாட்டினை ஆசிரியர்கள் பின்பற்றல் வேண்டும். ஏராளமான திறமைகளை வளர்த்துக்கொள்ள இடமளிக்கும் அளவுக்கு எமது சமுதாயம் பல்வகைப்பட்டதொன்றாகும். எமது திறமைகள் அந்தப் பல்வகைமையினை ஆதரிப்பனவாக இருத்தல் வேண்டும். பாடசாலைகளிலோ சமுதாயத்திலோ, குறிப்பாக, சனநாயக நெறியின் பாற்பட்ட அரசியலும் பொருளாதாரமும் நிலவும் ஒரு நாட்டில் பழக்கவழக்கங்களைக் கடுமையாகக் கடைப்பிடிக்க முடியாதென்பது உண்மையாகும்.

ஆயினும், சனநாயக நெறியின்பாற்பட்ட சமுதாயச் சூழலொன்று எமக்குள்ளதாதலால் நீங்கள் அனைவரும் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டிய ஒரு நிலையும் உண்டென்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன். எமது கல்வித்துறை, குறிப்பாகத் தனியார் பாடசாலைகளில் புகட்டப்பட்டு வருகின்ற கல்வி, உயர்ந்தோர் குழாத்துக்குச் சலுகைகளைக் காட்டுவதாக அமைதல் ஆகாது. வசதிபடைத்தவர்களின் கர்வத்துக்குப் பயந்து மக்கள் வாழ்ந்த காலம் மலையேறிவிட்டது. திறமையுள்ளவர்கள் கர்வம் கொள்வது பண்பான நெறியன்று. இது, நீங்கள் அனைவரும், எமது சமூகத்தில் வசதிகளுடன் வசிப்பவர்கள் அனைவரும் புரிந்துகொள்ள வேண்டிய உண்மையாகும். கடந்த காலத்தில் நாங்கள் அனுபவித்த சலுகைகள் எதிர்காலத்திலும் நிலவப்போவதில்லை. உலகம் வெகுசீக்கிரமாக மாற்றம் அடைந்து வருகின்றது. இந்த மாற்றங்கள் எங்களுக்கோர் உண்மையினை உணர்த்துகின்றன. அந்த உண்மை யாதெனில், பல்லாயிரக் கணக்கானோர் வறுமையில் வாடுகின்ற உலகத்தில் சிறிய எண்ணிக்கையினர் மட்டும் வசதிகளுடன் வாழமுடியாதென்பதாகும்.

எங்கள் கலாசாரத்தினையும், பாரம்பரியத்தினையும் மதிக்காத கல்வி, குறைவற்ற செல்வமெனக் கருதமுடியாது. எங்கள் கலாசார பாரம்பரியம் பல்லினச் சமுதாய நெறிகளைத் தன்னகத்திற் கொண்டுள்ளது. இலங்கை நாடு பல இனங்களும், பல மதங்களும், பல சமூக மரபுகளும் நிலவிவந்த நாடாகும். எமது நாட்டின் ஐக்கியமும் ஒருமைப்பாடும் ஒரே மாதிரியான சூழலில் தங்கியிருப்பனவல்ல. இலங்கையின் வருங்காலச் சரித்திரம், குறிப்பிட்டவொரு மக்கள் இனத்துக்கு மட்டும் உரியதொன்றல்ல. சிங்களவர்கள், தமிழர்கள், முஸ்லிம்கள், மலாய்மக்கள், பர்கர்மக்கள் ஆகியோர் இங்கு சரிசமமான உரிமைகளுடன் வாழுகின்றனர். பௌத்தமதம், இந்துமதம், இஸ்லாம்மதம், கிறித்துவமதம் ஆகிய எல்லாச் சமயங்களும் இலங்கையில் அனுசரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இலங்கையின் ஐக்கியத்தினையும் சுதந்திரத்தையும் மதிக்கின்ற அரசாங்கங்கள் யாவும் மேற்போந்த கோட்பாடுகளைப் பேணிக் காப்பது அவசியமாகும். இப்பொழுது பதவியிலுள்ள அல்லது வருங்காலத்தில் பதவிக்கு வருகின்ற அரசாங்கங்கள் யாவும் இந்த பல்வகைமையினைப் பேணிக்காத்தல் வேண்டும். ஒன்றுபட்டுவாழக் கற்றுக்கொள்ள முடியாதவர்களாய் இருப்போமாயின் நாங்கள் இந்த நாட்டில் வாழ்ந்து அடையப்போகும் பயன் யாது ?

தான் வாழ வேண்டும், மற்றவர்களும் வாழ வேண்டுமென்ற இச்சீரிய கோட்பாடுகளைப் பின்பற்றி வந்துள்ள புனித தோமஸ் கல்லூரிக்குப் பெருமைபடக்கூடிய சரித்திரம் ஒன்று உண்டு. அச் சீரிய பண்புகளை வருங்காலத்திலும் வழுவாது காப்பீர்களென நான் எதிர்பார்க்கின்றேன். உங்கள் கல்லூரியில் படிப்பினை முடித்துக்கொண்டு செல்கின்ற தோமியன்கள் அனைவரும் இந்த நற்செய்தியைப் பரப்புவார்கள் எனவும் கருதுகின்றேன். இது புகழ்மிக்க தோமியன்களால் தம் உயிரினும் மேலாக ஓம்பப்படும் ஒரு சீரிய பண்பாகும்.

இன்று நாங்கள் மிகுந்த மகிழ்ச்சிதரும் ஒரு வைபவத்துக்காக இங்கே கூடியுள்ளோம். பரிசளிப்பு விழாக்களின்போது நாங்கள் வெற்றி யீட்டியவர்களது சாதனைகளைப் பாராட்டுகின்றோம். நாங்கள் அவர்களது வெற்றியைக் கொண்டாடுகின்றோம். ஆனால், வெற்றி யீட்டாதவர்களையும் மறந்து விடக்கூடாது. அவர்களுக்கும் எமது நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்தல் வேண்டும். குறிப்பிட்டவொரு போட்டியில் தோல்வியுறுபவர்கள் பங்குபற்றவில்லையாயின் வெற்றி பெறுபவர்களும் இல்லை. வாழ்க்கை என்னும் ஓட்டப் போட்டியில் வெற்றி மாத்திரம் கணிக்கப்படக்கூடாது. வெற்றிகளையும், தோல்வி

To mention a few from years past: Sir Francis Molamure, Sir Senarat Gunawardene, Sir Arthur Wijewardene, D. R. Wijewardene, Sir Paul Peiris and Dr. Lucien de Zilva, the great sportsman Douglas de Saram and so many others. And the heritage is alive and well. There are so many Thomians who currently are prominent in public life and public service, in the professions, in the uniformed services, in commerce and elsewhere.

This is a great tradition to uphold. It is a heritage that today's students must cherish and continue. As you do so, you must remember that at the heart of this legacy are two vital attributes. These are learning and activism. Learning, the development of the intellect, is not only for the learned. Everyone may not reach the same level of advancement. But, everyone can improve their minds. In the modern world, learning is lifelong. Yet, it is the foundations that matter. The foundations are laid here in your schooldays. At St. Thomas', students have superior facilities to enhance their development. These facilities are available only to a few in our country. If you want to keep these privileges, you must use these opportunities well. Also, you must use these opportunities in a fair and equitable manner.

The other part of the Thomian heritage is activism. Participation has always been a Thomian characteristic. If we are to build our country, if we are to assure a better life for our people, we must have more constructive participation. Thomians can contribute much by communicating this spirit to others. Positive involvement is the essence of democracy. Without it, democracy cannot be maintained in the future. All of you know the price that Sri Lanka has paid for excluding sections of our people from the benefits that society offers. Never must this

ජනාධිපති කාර්යාලය
පුස්තකාලය

happen again. In this context, ask yourselves a question: if the elites of society do *not* extend the hand of involvement, if they do *not* encourage the spirit of activism in the underprivileged, can they justify their existence? This will be the compelling issue in Sri Lanka in the years ahead. All Thomians must respond to its call.

Learning and activism are important in and of themselves. But, what gives them extra vitality is the joining of both. The link that enhances their value is character. This is where St. Thomas' has excelled. The best of Thomians have used their scholarship and activism to build their character. What does this mean? It means to be men of moral quality. It means to be men who can meet adversity with equanimity. It means to be men who can meet success with modesty. It means to be concerned about the society in which we live. It means to be gracious in receiving and generous in giving. It means to put fairness above favour. It means to put industry above indolence and diligence above dissipation.

Above all, it means discipline. The building of character means the building of discipline. Discipline is a word that means many things to many people. Sometimes, it is in fashion. Sometimes, it is not. But, without the restraint and the determination that is at the heart of discipline, we cannot construct a free, just and prosperous country. Thomians of today's generation must learn what Thomians of the past knew well. Do not run away in the face of danger. Do not abandon those in trouble. Reach out to those less fortunate even at personal risk to yourself. Only then you will grow up to be a true Thomian in spirit – a true Thomian in character. If you fail these tests of personality and moral worth, you are not a worthy citizen.

Remember that character is not built from text books. It is not obtained by passing examinations. Examples and inspiration are the unwritten tutorials of character formation. That is why teachers and parents have profound responsibilities. Teachers must understand that it is their duty to be examples for their students. Their personal discipline, orderliness and work habits will be reflected in the behaviour of their students. They must inspire both intellect and emotions. To do this well, teachers themselves must realise that the best teacher is always studying – studying knowledge, studying human nature and studying the social environment. **Teaching is not preaching. It is guidance, friendship and development of each child.**

Education is not only undertaken in schools. Parents are informal teachers of children. The atmosphere of the home, conditions the child throughout life. In today's society, parenting is a joint effort of both father and mother. Often, in our culture, fathers want children to be images of themselves. Mothers frequently desire the same thing. Our parents sometimes forget that production is a joint effort. It takes two to produce one! Child-rearing should be as cooperative a venture as child-bearing!! In parental sharing of responsibilities it is the truly balanced and mature approach that will bring out the best in our youth.

When we look at modern education we understand that scholastics alone is not everything. Vocational and craft learning is very important. Nobody is ever hurt by a focus on academics. But, this should not breed a neglect of vocational skills. When any student leaves school, he or she should be able to earn a living through vocational craftsmanship. They may not have to do this. However,

such training is essential for three reasons. First, it provides a potential source of income. Second, it enables young people to understand the lives and aspirations of so many in Sri Lanka. Third, it gives them knowledge that is invaluable in dealing with craftsmen, artisans and other workers.

The aptitudes and attitudes of students will not all be the same. Their talents will vary. Their interests will be diverse. Good teachers will discover aptitudes and nurture attitudes that are constructive. As they do this, the golden rule of education must be observed: students do best in subjects and in areas to which they are drawn by themselves. **There is enough diversity in our society for a variety of aptitudes to flourish. Our attitudes should encourage that diversity. In school or in society, there is no place for rigid conformity especially in a democratic political and economic system.**

Yet, this very democratic structure of our society makes it necessary for me to caution you all. Education, especially in private schools, must not encourage elitism. The days when our masses tolerated the arrogance of the privileged are over. Excellence is not the door to arrogance. This is a truth that all of you and all who occupy more comfortable positions in our society must realise. The future cannot and will not be the same as the past. We are changing and changing fast. As we do so, one fact is clear. **The few who are favoured will not be able to exist if the plight of so many is so deprived.**

Education is incomplete without an appreciation of our own culture and traditions. Part of that cultural heritage is a pluralistic society. Sri Lanka has always had many ethnic groups, many religions and many social

traditions. Our unity and integrity as a country does not depend on uniformity. The history and the future of Sri Lanka does not belong to any one group. Sinhalese, Tamils, Muslims, Malays and Burghers have equal places in our society. Buddhism, Hinduism, Islam and Christianity are all religions of Sri Lanka. Any Government that is committed to a free and united Sri Lanka must be committed to these concepts. All Governments, present and future should protect this diversity. If we cannot learn to live together, what will life be worth in our motherland ?

St. Thomas' College can be proud that it has embraced these attitudes of accommodation and tolerance. I hope you will persist with them. I hope that every Thomian who leaves your school will take this message with them. It is part of the Thomian spirit about which we hear so much.

We meet today on an occasion that is, for the most part, joyous. Prize givings are occasions when we congratulate winners and applaud their victories. We share in and celebrate their triumphs. Yet, as we do so, we must spare thoughts for those who did not win. They too, deserve our good wishes. After all, if there were no participants who lost, there would be no winners ! In the larger race of life, it is not only victory but also the spirit of competition that counts.

I began by observing that this is my first visit to St. Thomas' College. I hope I will have the opportunity of visiting your College many more times. It is through events like this that those of us in public life come to know the achievements and the efforts of young people. I thank you for giving me this opportunity.

26 AUG 2023